

HISTÒRIA DE L'ARXIU

Des de l'antiguitat fins als nostres dies, s'ha considerat l'arxiu com un lloc segur on es protegeixen els documents que formen part de la memòria històrica d'un col·lectiu.

Queda ja molt llunyà l'estatut del rei don Joan d'Aragó, de 23 d'abril de 1459, esmentant que les claus de l'arxiu les tinguera l'escrivà de la Sala (A.M.A. Armari 5.Llibre 50, fol.22v .), el qual s'encarregava de la gestió administrativa i de portar la documentació general del Consell i dels òrgans. Entre altres funcions estava, fer i custodiar l'arxiu de la correspondència de govern i les diferents provisions reals i ordres. També, era el responsable de cosir i registrar en llibre corrent, les cartes i provisions reals i ordenes que anaven dirigides des del Consell Real a la Justícia, els Jurats o el Consell de la ciutat d'Alacant.

Hi ha constància de construir un arxiu en la ciutat perquè es guardaren i custodiaren els llibres i papers. El 4 de desembre de 1622 s'ordena arreplegar els documents perquè s'instal·len en l'arxiu de la Casa Capitular, i es nomena com a arxiver a Ginés Miralles, escrivà.

Però el bombardeig de l'esquadra francesa, el dia 24 de juliol de 1691, va danyar considerablement els edificis de la ciutat i entres ells, la Casa Capitular i el seu arxiu. Aquest, va perdre bastant documentació durant l'atac, i la que avui es conserva dels segles XVI, XVII i XVIII, es va deure al fet que una part dels seus documents, joies i plata de la ciutat, es van enviar en un vaixell a Palma de Mallorca.

Tenim notícia pels tres inventaris, que s'arrepleguen en un llibre denominat Inventari de l'Arxiu (A.M.A. Armari 5, Llibre 76.), que la documentació que es va relacionar, abans d'eixir en 1691, és la mateixa que va tornar segons consta en l'últim de 1749. A partir de 1765, s'encarrega per als treballs d'arranjament i organització de l'arxiu, a Vicente Segura, autor dels índexs de remissió dels fons de l'Arxiu Municipal i de la classificació de la documentació municipal seguint les directrius arxivístiques del XVIII.

L'arxiu va estar situat en el segon pis, al costat de la torre del rellotge de l'Ajuntament, fins a mitjan segle passat. Després, es va allotjar en la planta baixa, del mateix edifici, fins a 1992. A partir d'aqueixa data, es trasllada al denominat "Palau Maisonnave", casa construïda entre finals del segle XVII i principis del XVIII, que s'ha rehabilitat com a Arxiu Municipal.

Els seus propietaris originaris van ser la família O'Gorman, d'origen irlandés. I després, els seus titulars van ser la família O'Connor, emparentats amb els O'Gorman, sent els últims propietaris la família Maisonnave, i la família Llorca-O'Connor, que van viure fins a finals de 1980, data en la qual l'Ajuntament adquireix la propietat de l'edifici.

Les obres per a la rehabilitació de l'edifici van començar en 1984. I s'adquireix també la casa de darrere construïda en el segle XX, per a destinar-la a dipòsits dels fons documentals.

Durant els treballs de reconstrucció, es va descobrir una necròpoli del segle VI, època tardoromana, en bon estat de conservació, i que es pot visitar perquè s'ha deixat una part a la vista del públic, per mitjà d'un cristall en el sòl de la sala de lectura, en la planta baixa.